

[Lawaetz]

de være meget taknemlig for at have et så venligt, men naturligtvis kritisk indstillet oppositionsparti, der hele tiden vil hjælpe ikke alene regeringen, men den samlede befolkning med at rette skuden op med virkelige besparelser. Om ikke regeringen er så taknemlig, som den burde være, håber jeg i det mindste, at de hårdt plagede skatteydere vil værdsætte fremskridtspartiets konstante anstrengelser for at skabe balance i økonomien.

Man plejer at slutte med at sige, at man vil give lovforslaget en velvillig behandling i udvalget. Det synes jeg nok er overflødig; min velvilje består i, at jeg til stadighed hjælper regeringen med at spare, hvor der kan spares; så kan man opfatte det, som man vil. Det må høre hjemme i erhvervsudvalget, for det er en af de mange former for erhvervsstøtte, vi bruger her i landet.

Kruse Rasmussen (CD):

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg give CDs principielle tilslutning til lovforslaget.

Janne Normann (RV):

Vi kan fra radikal side gå ind for den foreslåede udvidelse af tilskuddet til Dagspressens Finansieringsinstitut. Vi synes, det er en rimelig regulering af den betaling, instituttet får, som jo er en betaling til dagspressen for offentliggørelse af klasselotteriets trækningslister.

Men ud over denne tilslutning er vi nu noget skuffede over det meget beskedne udspil fra statsministeren. Vi har i de senere år diskuteret pressens vilkår flere gange her i salen og dér henvist til, at vi jo nu måtte se, hvad mediekommissionen kom til, når vi overvejede diverse støtteordninger til opretholdelse af vores dagspresse. Vi har henvist til, at mediekommissionen arbejdede, og at den skulle komme med en betænkning. Nu har vi fået den, og så er det eneste, statsministeren foreslår, at tilskuddet til finansieringsinstituttet forhøjes.

Vi er i det radikale venstre principielt imod driftsstøtte til erhvervslivet, men det er jo noget særligt med dagspressen, som jo ikke bare er erhvervsliv, men lige så væsentligt oplysningsvirksomhed, og derfor mener vi også, at dagspressen bør have krav på en særlig behandling, når den er truet. Afgøren-

de for, at vores demokrati kan fungere, er, at vi har et bredt udsnit af meningsdannende medier, først og fremmest de trykte, men det er i det hele taget afgørende for vores meningsdannelse. Man kan jo tænke på, hvor tom debatten var, og hvor kedsommelig den var at høre på, også her i salen, dengang pressen var konfliktramt. Det er afgørende for opinionsdannelsen, ikke bare hos politikere, men i det hele taget i befolkningen og hos dem, vi snakker med om det politiske livs vilkår, at man har et meget bredt udbud af medier, så man bedre kan finde ud af, hvad man selv mener.

Derfor er vi meget bekymrede over, at statsministeren ikke tager initiativ til flere ting. Jeg tænker som sagt ikke på direkte driftsstøtte, men det er givet, at hvis ikke vi gør noget, vil antallet af dagblade svinde ind.

Vi er da heller ikke ellevilde med begrebet distributionsstøtte, men kunne godt have tænkt os, om statsministeren havde set på, måske bare i bemærkningerne, om der var mulighed for at hjælpe de aviser, der er særlig hårdt trængt, de små, meningsdannende blade, som jo har overordentlig vanskelige vilkår, måske en distributionsstøtte med et loft over abonnementsstallet eller måske en støtte til forsendelsen, hvis udgifterne til den udgør en given procent af oplaget. Men ikke et ord om denne sag var der i statsministerens forslag, til trods for at det optager meget af pladsen – og med god begrundelse – i mediekommissionens betænkning.

Vi anser også en katastrofehjælp for overordentlig vigtig. Det er synd og skam, at et tidsskrift eller et dagblad skal gå ind på grund af en midlertidig krise, og der er faktisk et vældig godt forslag i betænkningen, gående ud på, at finansieringsinstituttet kan garantere for et dagblad, der er i midlertidige vanskeligheder, men som ellers formentlig vil kunne reddes.

Vi er også velvilligt stemt over for tanken om offentliggørelse af regnskaber og ejerforhold. Momsfritagelsen er jo helt afgørende, men den er der heldigvis heller ingen der ønsker at sætte en finger på.

Vi vil ikke komme og kræve meget og vil ikke sætte tal på vores ønsker, men vi havde altså gerne set, om ministeren havde taget lidt mere med.

Wilhelm (VS):